

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.030 van 25 februari 1998
in de zaak A. 76.706/VII-16.202.**

In zake : Herman VAN HOVE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Herman VAN HOVE op 11 december 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 20 oktober 1997 waarbij zijn beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 3 april 1997, houdende weigering van de vergunning aan verzoeker om een kalverenmesterij, gelegen te 2230 Herselt, Westerlosesteenweg 81 uit te baten, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 19 januari 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari
1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van
Advocaat B. LANGE die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt
voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de
volgende zijn:

1.1. Blijkens de stukken van het administratief
dossier zijn er met betrekking tot de exploitatie van
verzoekers inrichting volgende besluiten genomen:

- het besluit van 6 augustus 1984 van het
college van burgemeester en schepenen van Herselt
houdende het verlenen van de vergunning voor de exploi-
tatie van een mestkalverenstal voor 540 mestkalveren
voor een termijn verstrekkend op 6 augustus 1994;

- het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 12 september 1991 houdende verlenen van de vergunning (aktename van de opslag van 600 m³ mest en e.m. van 13,2 kW - geen aktename voor 550 grote zoogdieren en 15.800 L mazout) voor de exploitatie van een inrichting gelegen te 2230 Herselt, Westerlosesteenweg 81 b, voor een termijn verstrijkend op 6 augustus 1994;

- het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 9 mei 1996 houdende weigering van de uitbreiding van de vergunning voor 100 meststieren, 300 kalveren en de opslag van 1.100 m³ mest; tegen dit besluit werd een administratief beroep ingediend, dat nog in onderzoek is;

- het besluit van het College van burgemeester en schepenen van Herselt van 26 februari 1996 houdende aktename voor de exploitatie van een foliebassin met een inhoud van 2.450 m², voor een termijn verstrijkend op 26 februari 2016;

Te noteren valt dat verzoeker op 14 augustus 1991 of in oktober 1992 - dat is vooralsnog niet duidelijk - de vergunningsaanvraag indiende die aanleiding gaf tot het hierboven vermelde weigeringsbesluit van 9 mei 1996.

1.2. Nadat hiertoe op 9 december 1996 een vergunningsaanvraag werd ingediend, die op 19 december 1996 ontvankelijk en volledig werd verklaard, weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 3 april 1997 aan verzoeker een vergunning om een kalvermesterij gelegen te Herselt, Westerlosesteenweg 81B, te exploiteren, omvattende:

- 540 kalveren;
- de opslag van 10.000 l stookolie in 2 ondergrondse tanks van elk 5.000 liter;
- de opslag van 600 m³ mest en een mestbassin met een inhoud van 2.450 m³.

3. Met een aangetekend schrijven van 14 mei 1997 stelt verzoeker beroep in tegen het weigeringsbesluit van de bestendige deputatie.

4. Nadat in het kader van de beroepsprocedure een aantal adviezen worden uitgebracht, wordt op 20 oktober 1997 de thans bestreden beslissing genomen;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift als enig middel aanvoert hetgeen volgt:

"In oktober 1992 had verzoeker bij de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen een aanvraag tot uitbreiding van het bedrijf ingediend. Deze aanvraag werd in eerste aanleg geweigerd op 1 mei 1996. Op 13 augustus 1996 tekende verzoeker administratief beroep aan bij de verwerende partij tegen deze weigering van uitbreiding.

Desbetreffende werd tot op heden nog geen uitspraak gedaan.

Verzoeker stelt in zijn beroepschrift van 14 mei 1997:

Door het uitermate lang uitblijven van beslissingen en door een voor mij zeer moeilijke en ondoorzichtige wetgeving voel ik mij slachtoffer, niettegenstaande ik mijn bedrijf altijd volgens de voorschriften van

de wet heb uitgebaat inclusief deze van de mestwetgeving.

Er wordt aangenomen dat zelfs in een procedure, dit niet volgens de wet en de reglementen, aan een beslissingstermijn is verbonden, de overheid binnen een redelijke termijn uitspraak moet doen, zoals, onder meer in het kader van de ARAB-beroepsprocedure.

Door het lang uitblijven van een beslissing na beroep is verzoeker niet meer bij machte geweest om thans de uitbating van zijn bedrijf te verzekeren, en moest hij, in de ogen van de verwerende partij, een aanvraag tot hernieuwing indienen.

Zulks was niet nodig geweest indien de verwerende partij, na administratief beroep in hoger genoemde procedure, de vergunning had toegekend, en alleszins niet wanneer de verzoekende partij binnen een redelijke termijn een negatieve of positieve beslissing had genomen.

Door de schending van het beginsel van de redelijke termijn lijdt verzoeker derhalve een nadeel, dat ook een rol heeft gespeeld bij de totstandkoming van de thans bestreden beslissing.

Verzoeker was immers in de onzekerheid (in rechte) omtrent het lot van de verdere uitbating. Hij had een uitbreiding gevraagd, en indien deze was toegekend, dan zou hij gedurende de termijn van de vergunningsbeslissing hebben kunnen uitbaten.

Indien voornoemde procedure (betreffende de uitbreiding van de inrichting) onderworpen is aan de bepalingen van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 had de verwerende partij uitspraak moeten doen over het beroep en dit binnen de vijf maanden, zo niet werd de vergunning geacht te zijn bekomen (artikel 23 § 2 en 25 van het Milieuvergunningendecreet).

Indien die Vlaamse Wetgeving van toepassing zou zijn op de eerder genoemde uitbreidingsaanvraag, dan beschikt verzoeker wel degelijk over een stilzwijgende vergunning, en is de huidige weigering van de aanvraag tot het exploiteren van een inrichting houdende, onder meer, 540 kalveren, volkomen onwettig."

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt als volgt :

"Verzoeker bestrijdt niet zozeer de beslissing van de Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 20 oktober 1997, dan wel het feit dat de beroepsprocedure tegen de besluiten van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen van 1 mei 1996, houdende weigering van het verzoek tot uitbreiding van zijn inrichting, nog niet afgehandeld

werd en hij zodoende het slachtoffer zou worden zijn van een ondoorzichtige wetgeving.

Deze stellingname is totaal onjuist :

- De basisvergunning van 6.8.1984 voor 540 kalveren, was geldig voor 10 jaar en verstreek dus op 6.8.1994.

Verzoeker kan bezwaarlijk betwisten dat hij hiervan terdege op de hoogte was.

Op 12 september 1991 volgde vergunning bij wijze van aktename voor opslag van 600 m³ mest en elektromotoren van samen 13,2 Kw.

Dit verandert niets aan de basisvergunning voor 540 kalveren, geldig tot 6.8.1994, en ook van dit gegeven kan verzoeker onmogelijk onwetend geweest zijn.

Verzoeker heeft ongeveer gelijktijdig, nl. op 14.8.1991 een aanvraag tot uitbreiding van zijn inrichting met 100 stieren, 300 kalveren en de opslag van 1100 m³ mest gevraagd.

Over dit verzoek was nog geen beslissing tussengekomen op de datum dat de termijn van de basisvergunning verstreek, nl. 6.8.1994, maar het uitblijven van een beslissing over de aanvraag tot uitbreiding belette verzoeker toch niet de verlenging van de oorspronkelijke vergunning aan te vragen.

Uiteindelijk werd op de aanvraag tot uitbreiding afwijzend beslist door de Bestendige Deputatie op 9.5.1996.

Hiertegen werd beroep aangetekend, en dit beroep is nog hangende, maar men begrijpt de relevantie hiervan niet in het licht van de huidige betwisting.

Zelfs indien de uitbreiding van de inrichting definitief zou zijn toegestaan of verworven geweest vóór 6.8.1994, zou de toestand net hetzelfde zijn, vermits niet tijdig de hernieuwing van de basisvergunning aangevraagd werd, en ook in die optiek zou de vergunningsaanvraag van 9 december 1996 betrekking gehad hebben op een nieuwe inrichting die op precies dezelfde wijze zou zijn beoordeeld.

Immers, ook indien bij veronderstelling zou worden aangenomen dat de uitbreiding van de inrichting stilzwijgend zou zijn verworven bij gebreke aan een tijdige beslissing van de overheid, dan zou die uitbreiding verworven geweest zijn vóór 6.8.1994 en verviel zij bij gebreke aan tijdige verlenging of tijdige aanvraag daartoe, sowieso samen met de basisvergunning.

Het middel is niet ernstig"

2.3.1. Overwegende dat de weigeringsbeslissing in het bestreden besluit als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat op 6 augustus 1984 een vergunning werd verleend voor het houden van 540 mestkalveren voor een termijn verstrijkend op 6 augustus 1994; dat de Bestendige Deputatie akte heeft genomen van de opslag van 600 m³ mest en electromotoren van samen 13,2 kW en geen akte heeft genomen van stallen voor 550 grote zoogdieren en 15.800 l mazout; dat derhalve de basisvergunning voor het houden van 540 mestkalveren is vervallen op 6 augustus 1994;

Overwegende dat de aanvraag werd ingediend als de hernieuwing van de vergunning van deze inrichting; dat de aanvraag tot hernieuwing werd ingediend op 9 december 1996; dat zoals hoger aangehaald er op dat ogenblik geen vergunning meer was voor het exploiteren van mestkalveren;

Overwegende dat wel nog een vergunning bestond voor de opslag van 3.050 m³ dierlijke mest; dat de aanvraag bijgevolg kan worden beschouwd als een aanvraag tot verandering van een vergunde inrichting door uitbreiding; dat deze uitbreiding moet voldoen aan de voorwaarden voor nieuwe inrichtingen;

Overwegende dat deze vergunningsaanvraag volledig en ontvankelijk werd verklaard op 19 december 1996; dat derhalve de bepalingen van artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van artikel 33 en 34 van het Mest-decreet, hierna het Vergunningenbesluit genoemd, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 9 mei 1996, op deze aanvraag van toepassing zijn;

Overwegende dat voor vergunningsaanvragen, volledig en ontvankelijk verklaard voor 1 januari 1997, bij wijze van overgangsmaatregel, overeenkomstig voormeld artikel 13 van het Vergunningenbesluit er slechts vergunning kan verleend worden voor de rubrieken 9.3 tot 9.8 van de indelingslijst, indien aan één van de volgende voorwaarden wordt voldaan :

- het betreft een hernieuwingsaanvraag van de vergunning van een bestaande veeteeltinrichting, waarvan de lopende vergunning dient te verstrijken tussen 1 januari 1996 en 1 juli 1998 (artikel 13,1°);

- de vergunningsaanvraag heeft betrekking op een volledige bedrijfsverplaatsing van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf (artikel 13,2°);

- de vergunningsaanvraag heeft betrekking op het veranderen van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf (artikel 13,3°);

Overwegende dat niet voldaan is aan hogervermelde voorwaarden aangezien de aanvraag :

- geen betrekking heeft op een hernieuwingsaanvraag; dat zelfs al zou de aanvraag betrekking hebben op een hernieuwingsaanvraag, niet voldaan wordt aan de voorwaarde dat de lopende vergunning, waarvoor hernieuwing wordt gevraagd, dient te

verstrijken tussen 1 januari 1996 en 1 juli 1998; dat de vergunning reeds vervallen is op 6 augustus 1994;

- geen betrekking heeft op een volledige verplaatsing van een bestaande veeteeltinrichting;
- geen betrekking heeft op een aanvraag tot verandering van de vergunning van een inrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf, vermits het bedrijf niet genotificeerd is als een gezinsveeteeltbedrijf (de exploitant van de inrichting is geen eigenaar van de dieren op deze inrichting);

Overwegende dat zelfs indien deze inrichting zou behoren tot een bedrijf dat genotificeerd is als een gezinsveeteeltbedrijf, nog moet voldaan worden aan de voorwaarde gesteld in artikel 13,3°,a), waarin wordt bepaald dat de vergunde productie op de veeteeltinrichting door het verlenen van de gevraagde vergunning niet mag toenemen;

Overwegende dat in artikel 1, 8° van het Vergunningenbesluit de vergunde productie van een inrichting als volgt wordt gedefinieerd :

'vergunde productie : de productie waarvoor op het moment van de aanvraag een geldige vergunning bestond', waarbij volgens artikel 1, 7° de productie de som is van enerzijds, de aantallen van elk van de diersoorten vermeld in artikel 5 van het decreet, waarvoor, in het kader van het Vlareem, een vergunning wordt gevraagd, en anderzijds, de bijhorende productiehoeveelheden difosforpentoxide, vermeld in artikel 5 van het decreet;

Overwegende dat de vergunde productie van deze inrichting 0 kg P_2O_5 bedraagt, aangezien er op het moment van de aanvraag geen geldige vergunning was voor het houden van mestkalveren;

Overwegende dat de totale gewenste mestproductie op deze inrichting na het verlenen van de vergunning 2.808 kg P_2O_5 zal bedragen; dat de aanvraag derhalve dient beschouwd als een aanvraag tot verandering met stijging van de vergunde mestproductie van de inrichting tot gevolg en dus niet verenigbaar is met de hogervermelde bepalingen;

Overwegende dat volgens artikel 34, § 4 van het Mestdecreet er, behoudens bij hernieuwing van de milieuvergunning van een inrichting, geen vergunning kan verleend worden indien het bedrijf waartoe de inrichting behoort na het verlenen van de gevraagde vergunning een aantal vergunde dieren zou bekommen dat groter is dan een bepaald maximum;

Overwegende dat dit maximum wordt overschreden wanneer het resultaat van de in artikel 3, § 4 van het Vergunningenbesluit vermelde formule groter is dan één;

Overwegende dat de toepassing van deze formule tot verandering volgend resultaat geeft :

$$540/450 = 1,20,$$

waarbij 540 het aantal mestkalveren betekent op de inrichting;

Overwegende dat de toepassing van voormelde formule een resultaat geeft dat groter is dan één; dat de aanvraag derhalve niet verenigbaar is met het Mestdecreet;

Overwegende dat dient besloten dat de laattijdige hernieuwing van de vergunning van de bestaande veeteeltinrichting voor 540 mestkalveren niet kan worden toegestaan aangezien de aanvraag, gelet op de stijging van de vergunde mestproductie en het feit dat het bedrijf waartoe de inrichting behoort niet kan beschouwd worden als een gezinsveeteeltbedrijf, inzonderheid in strijd is met de bepalingen van resp. artikel 13, 3°, a) en artikel 13, 3°, b) van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van artikel 33 en 34 van het Mestdecreet, ook het Vergunningenbesluit genoemd, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 9 mei 1996;"

2.3.2. Overwegende dat uit die overwegingen blijkt dat verzoekers vergunningsaanvraag werd geweigerd omdat zij strijdig is met het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, zoals gewijzigd door het decreet van 20 december 1995 (meststoffendecreet) en zijn uitvoeringsbesluiten; dat wordt vastgesteld dat verzoeker geen wettigheidskritiek uitoefent op dat weigeringsmotief; dat zijn betoog er op neerkomt dat, had de overheid sneller beslist over zijn aanvraag tot uitbreiding van zijn vergunning en het daartegen ingestelde beroep, zijn aanvraag van 9 december 1996 niet zou zijn afgestoten op het meststoffendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten; dat hij van oordeel is dat gelet op het talmen van de overheid hij moet worden geacht over een stilzwijgende vergunning te beschikken in achtgenomen de artikelen 23, § 2 en § 5, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet);

2.3.3. Overwegende dat prima facie het betoog van verzoeker niet opgaat; dat, immers, verzoekers basisvergunning voor de exploitatie van een stal voor 540 mestkalveren blijkt te zijn verstreken op 6 augustus

1994; dat de aktename van 12 september 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen op het eerste gezicht geen aktename inhield "voor 550 grote zoogdieren"; dat de op 14 augustus 1991 of in oktober 1992 - door geen der partijen werd desbetreffend uitsluitend gegeven - ingediende vergunningsaanvraag betrekking had op de verandering (uitbreiding) van verzoekers inrichting; dat naar luid van artikel 30, § 5, van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaamse I), dat op het eerste gezicht op voornoemde vergunningsaanvraag toepasselijk blijkt te zijn, de vergunning voor de verandering van een inrichting wordt verleend voor een bepaalde duur waarvan de einddatum deze van de lopende vergunning niet mag overschrijden; dat, dienvolgens, zelfs uitgaande van de voor verzoeker meest voordelige hypothese, namelijk dat hij moet worden geacht vóór 6 augustus 1994 over een vergunning voor de uitbreiding van zijn inrichting te beschikken en daar gelaten de vraag of die hypothese wel correct is, de vergunning voor de verandering van zijn inrichting slechts tot 6 augustus 1994 had kunnen lopen; dat verzoeker dan ook niet op goede gronden lijkt te kunnen stellen dat hij op het ogenblik dat de thans in het geding zijnde vergunningsaanvraag werd ingediend, te weten 9 december 1996, over een vergunning beschikte voor het houden van mestkalveren; dat in het licht van die vaststelling de overwegingen van de bestreden beslissing inzake de onverenigbaarheid van verzoekers vergunningsaanvraag met het meststoffendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten hun pertinentie niet lijken te hebben verloren; dat alleszins uit verzoekers middel niet kan worden afgeleid dat zijn aanvraag wel verenigbaar is met evengenoemde wetsbepalingen; dat het middel niet ernstig is;

2.3.4. Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen, zonder dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig februari 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
V. WAUTERS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.